

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.06.1994, sp. zn. 4 To 481/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:4.TO.481.1994.1

Číslo: 18/1995

Právní věta: Byl-li obžalovanému před účinností zákona č. 290/1993 Sb. pravomocně uložen podmíněný trest odnětí svobody za čin, který od účinnosti tohoto zákona není trestným činem, nemůže s ohledem na čl. III bod 3 citovaného zákona přicházet do budoucna v úvahu rozhodnutí podle § 60 odst. 1 tr. zák., že obžalovaný uložený trest vykoná.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 28.06.1994

Spisová značka: 4 To 481/94

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podmíněné propuštění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1 290/1993 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18/1995 sb. rozh.

Byl-li obžalovanému před účinností zákona č. 290/1993 Sb. pravomocně uložen podmíněný trest odnětí svobody za čin, který od účinnosti tohoto zákona není trestným činem, nemůže s ohledem na čl. III bod 3 citovaného zákona přicházet do budoucna v úvahu rozhodnutí podle § 60 odst. 1 tr. zák., že obžalovaný uložený trest vykoná.

(Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 6. 1994 sp. zn. [4 To 481/94](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích ke stížnosti odsouzené J. Š. zrušil usnesení Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 4. 5. 1994 sp. zn. 3 T 56/92 a sám rozhodl podle § 389 odst. 1 tr. ř., že se uložený trest nevykoná.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 4. 5. 1994 sp. zn. 3 T 56/92 Okresní soud ve Strakonicih vyslovil podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se vykoná trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce, který byl uložen odsouzené J. Š. jako podmíněný s jednorocní zkušební dobou. Pro výkon trestu i zařadil do věznice s dozorem podle § 60 odst. 5 tr. zák., za použití 39a odst. písm. b) tr. zák. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že odsouzená

ve stanovené zkušební době nežila řádným způsobem života, neboť se dopustila dalšího úmyslného jednání proti majetku jiných osob a byla za tento přestupek postížena pokutou 200 Kč rozhodnutím Městského úřadu v Blatné, které nabylo právní moci dne 5. 4. 1994.

Proti tomuto usnesení podala odsouzená včas stížnost prostřednictvím své obhájkyň a namítala v ní, že okresní soud se vůbec nezabýval dalšími okolnostmi případu, nevyžádal si pracovní posudek ani posudek z místa bydliště, nehodnotil ani skutečnosti vztahující se k osobě odsouzené, která po ukončení mateřské dovolené nastoupila do zaměstnání a musí se přitom jako svobodná matka starat o nezletilého syna, přičemž v péči o něho jí sice pomáhá matka, ale i ta je zaměstnána. V závěru podané stížnosti navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud v Českých Budějovicích podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení jemu předcházející a dospěl k závěru, že napadené usnesení nemůže obstát, a to z jiných než z těch důvodů, jež jsou uvedeny v podané stížnosti.

Především je třeba připomenout, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 4. 8. 1992 sp. zn. 3 T 56/92 byla J. Š. uznána vinnou trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. ve znění účinném do 31. 12. 1991, jehož se dopustila tím, že v blíže nezjištěný den v prosinci roku 1991 v restauraci hotelu Beránek v Blatné odcizila na topení odloženou pánskou bundu v hodnotě 1250 Kč. Právě s ohledem na prostou krádež věci v uvedené hodnotě měl okresní soud zkoumat, zda jednání odsouzené J. Š. by bylo trestné i podle současné právní úpravy, zejména po přijetí zákona č. 290/1993 Sb., který nabyl účinnosti 1. 1. 1994. Touto novelou v ustanovení § 89 odst. 14 tr. zák. je stanoveno, že škodou nikoli nepatrnou se rozumí škoda dosahující nejméně nejnižší měsíční mzdy stanovené nařízením vlády, což v návaznosti na účinné vládní nařízení č. 464/1991 Sb. představuje částku 2000 Kč.

Už z toho je zřejmé, že výše způsobené škody by nemohla odůvodnit právní kvalifikaci popsaného skutku jako trestného činu krádeže podle současné právní úpravy. Takové právní posouzení nepřichází v úvahu ani s ohledem na způsob provedení činu, neboť ze strany obžalované šlo o prostou krádež.

Toto zjištění má pro další postup ve věci zásadní význam a mělo vést okresní soud k naprosto odlišnému rozhodnutí. Podle článku III bod 3 zákona č. 290/1993 Sb. totiž trest odnětí svobody uložený před účinností tohoto zákona (tedy před 1. 1. 1994) za čin, který není trestným činem, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná. I když z logiky věci plyne, že toto přechodné ustanovení dopadá zásadně na pravomocně uložené nepodmíněné tresty odnětí svobody, nemůže být vykládáno v neprospěch pravomocně odsouzených pachatelů, pokud jim byly uloženy toliko podmíněné tresty odnětí svobody. Pokud by totiž za obdobné situace před účinností citovaného zákona bylo rozhodnuto pravomocně o výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, pak by musel okresní soud rozhodnout podle citovaného přechodného ustanovení, že se takový trest nevykoná. V dané věci takové rozhodnutí v úvahu nepřicházelo a nebude přicházet ani do budoucna. Naprosto nadbytečně po

1. 1. 1994 okresní soud vyvíjel iniciativu směřující ke zjištění, jakých deliktů se odsouzená dopustila, jak za ně byla postížena a nesprávně a ve svém důsledku nezákonně rozhodl o výkonu trestu odnětí svobody.

Z těchto důvodů k podané stížnosti odsouzené krajský soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 tr. ř. zrušil a sám rozhodl podle § 389 odst. 1 tr. ř., že se nevykoná uložený trest.